

Islas Menores - La Azohía.

25-01-'12. Islas Menores - La Azohía.

10.22 vertrek met 2768 km op de teller, na 's morgens 3 muggen gemept te hebben, waar we al enige nachten last van hadden. Tineke heeft her en der flinke muggenbulten opgelopen. We rijden richting Cartagena.

Ruïne van een molen.

Om 10.40 passeren we een spookdorp net voor La Union. We rijden deze mijnstad door naar de ALDI, waar we stevig inslaan. 11.30 weer op pad.

La Union.

La Union.

We rijden dwars door Cartagena. Als Tineke op een splitsing doorgaande en "serviceweg" een camperservice ziet, wil ze op het laatste ogenblik daar in draaien. Een behoorlijk snelle vrachtwagen kan nog net rechts langs ons af. We komen vreselijk goed weg. Als we even later water tanken, komt een jongeman even voorbij, die het voorval heeft gezien en wil weten of alles goed is met ons. Hij is duidelijk erger verschoten dan wij. Heeft het waarschijnlijk ook beter gezien. 12.25 verder.

Cartagena.

Cartagena.

Water tanken.

12.35 rijden we door een lelijk Canteras. Daarna zien we de eerste bloeiende amandelbomen van dit seizoen.

Canteras.

Amandelboom, *Prunus dulcis*.

Rond 12.50 steken we de Sierra de la Muela over. Dat is weer een mooi stukje weg met grote hoogteverschillen en vele scherpe bochten.

Sierra de la Muela.

Zicht naar Golfo de Mazarrón vanaf de Sierra de la Muela.

Sierra de la Muela.

We stoppen even op een punt met een weids panorama over de bergen, zee en "mar plastico".

Zicht op Isla Plana.

We slaan links af naar zee en Azohía. Voor het eigenlijke dorp zien we een kwak campers op een braak liggend terrein links. We rijden door tot net voor het kerkje en nestelen ons in de uitloop van een rambla in zee bij nog 3 andere campers. Mooi stil plekje. 13.00.
Aan het haventje links zijn een aantal mannen bezig met voorbereidingen van de "almadraba", de traditionele manier van tonijnvangst met veel kleine bootjes en één groot net.

La Azohía.

Itinerario ecoturístico Sendero Mediterráneo GR-92 (E 12)
Tramo La Azohía - Isla Plana

¿Sabía usted qué...?

La almadraba (del arabe almadrabah, lugar donde se golpea o golpea es una de las artes para la captura del atún en la zona de Andalucía, Comunidad Valenciana, Murcia y Costa andaluza) es la tradición de pesca de atún (Sarda) - Mediterráneo (y mundial que se utiliza desde tiempos prehistóricos).

La Almadraba

La almadraba es una forma de pescar que data de tiempos inmemoriales puesto que se conoce su existencia desde época prerromana en el Mediterráneo.

Se instala un laberinto de redes que están orientadas a aprovechar los movimientos migratorios de peces que migran por la zona para el desove. Según se capturen en un sentido o en otro se conoce como "almadraba de ida" o "almadraba de vuelta", lo cual determina la especie capturada y su calidad. La de La Azohía es "de vuelta".

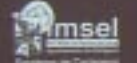

Las redes instaladas pueden estar más de dos meses y son controladas a diario por los pescadores, que son los que deciden cuando se hace la "levantá", es decir, rodean las redes con los barcos y van levantándolas sacando los peces que quedaron atrapados en el laberinto.

Región de Murcia
Comunidad de Turismo
Dirección General de Turismo
www.visitaregionde Murcia.es

Torre de Santa Elena, La Azohía

La Torre de Santa Elena, también conocida como Torre de la Azohía, y que en textos antiguos encontramos registrada como Torre de Santa Catalina, se alza a 70 metros sobre el acantilado de la Punta de la Azohía, en el término municipal de Cartagena, provincia de Murcia.

Forma parte del sistema defensivo que el emperador Carlos I ideó para toda la costa mediterránea, y que fue llevado a la práctica por su hijo y sucesor Felipe II.

Entre los siglos XVI y XVII, fueron varias las torres que se levantaron como instrumento de defensa, entre las que se encontraba la Torre de Santa Elena, que se construyó entre los años 1.556 y 1.598. Algunas de estas torres fueron dotadas de armamento defensivo básico, incluida la propia Torre de Santa Elena.

Sus principales funciones eran la vigilancia del tráfico marítimo y la defensa frente al ataque de piratas berberiscos, en cuyo caso, para que la población pudiera refugiarse en torno a la torre, se avisaba a través de humo si el ataque era de día o mediante fuego si el ataque era nocturno.

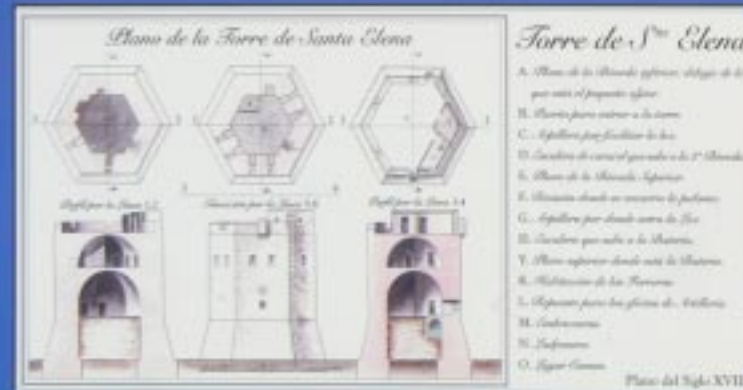

Esta torre se levantó siguiendo los planos del famoso ingeniero militar de origen italiano, Juan Bautista Antonelli, que trabajó junto al virrey de Valencia, Vespasiano Gonzaga bajo el reinado de Felipe II.

- La Torre de Santa Elena, fue reformada en el siglo XVIII, permaneciendo en activo hasta el siglo XIX, a principios del cuál empezó a perder valor militar y a mediados de esta centuria pasó a depender del Cuerpo de Carabineros. La Torre de Santa Elena es la única torre de costa que aún queda en pie en Cartagena.

Construida en mampostería, es de forma hexagonal con un ligero escarpe troncocónico en la base y parte superior a plomo. Consta de dos plantas con techo abovedado y aljibe. Ambas plantas y cubierta de batería están comunicadas por una estrecha escalera de caracol.

Actualmente, la Torre de Santa Elena está catalogada como Bien de Interés Cultural por la Disposición Adicional Segunda de la Ley 16/1985, de 25 de junio del Patrimonio Histórico Español.

We lopen bergop naar de Torre de Santa Elena, waar Tineke een cache op pikt, 14.40. Jammer genoeg is de torenpoort op slot. Toch is er zo ook een pracht panorama.

Torre de Santa Elena.

Golfo de Mazarrón.

Op de terugweg neem ik een mooie zwarte steen mee met fel rode aders er in.

Cistus sp.

Konijn, *Oryctolagus cuniculus*.

Zicht vanaf het kasteel.

Bij het haventje zijn nog steeds een stel mannen in blauwe overalls grote witte drijvers aan een dikke ingevette staalkabel aan het knopen. Dan wordt het geheel op een hoop aan het water gelegd.

Drijvers voor netten.

De stilte rond de camper is gedaan als 2 Nederlandse campers arriveren. Het spant er als een oordeel. Dat kwekt vreselijk tegen elkaar. De lunch houden we dus op het kiezelstrand.

Werkzaamheden voor de almadraba.

Agave attenuata.

Zeeasterisk *Asteriscus maritimus.*

Echium sp.

Van 16.00-16.40 lopen we over het trottoir langs het strand tot aan dat terrein waar die grote hoop campers staan. Onderweg staan wat aparte bloemen.

Azohía.

De lucht betreft intussen, zodat er slechts een bleek zonnetje over blijft. De zon zakt dan ook uiteindelijk als een karmijnrode bal in zee.

La Azohía.

26-01-'12. La Azohía.

Het duurt lang voor de zon boven de berg uitkomt.
11.00 beginnen we aan een wandeling vanaf de andere
camperplaats over een ecoturisco pad. Wat dat dan ook
betekent. We hebben de camper op die grote camperplaats een
eind terug aan de weg gezet.

De volgende camperplaats.

Onderweg naar Isla Plana.

De bakker.

Waterballet.

We komen na een palmenlaan op het pad uit waar we 2 jaar geleden al vanuit Isla Plana waren. Bij een soort brug zien we rechts de nodige hopen smeulend tuindersafval. Hier zagen we gisteren die grote rookkolommen vandaan komen.

Hop, *Upupa epops*.

Torenvalk, *Falco tinnunculus*.

Bij de binnenkomst van Isla Plana zien we een hop en wat verderop een valk op een lantaarnpaal. We zien de nodige buitenlandse wandelaars en fietsers hier. Klokslag 12 uur in Isla Plana bij het kerkje en de cache.

Affodil, *Asphodelus aestivus*.

Theklaleuwerik, *Galerida theklae*.

Oleander, *Nerium oleander*.

Op het eilandje voor de kust zijn een aantal opgewonden meeuwen. De eerste tekenen van de komende lente? Op het platje naast de kerk drinken we een pakje sap en bekijken die druktemakers. We doen de kaart voor Ray op de post en gaan via de zelfde weg weer terug. La Azohía is intussen in de zon komen te liggen.

Om 14.00 zijn we terug bij de camper.

Wat later besluiten we toch terug te gaan naar de plek van vannacht, dan hoeven we niet tegen een dikke camper aan te kijken. 14.15.

De rest van de middag wordt buiten in de zon voor de camper doorgebracht. Wat lezen en/of breien. Een buurman brengt ons tegen de avond op het idee om in het restaurant aan de overkant van de weg te gaan eten.

Nadat ik de foto's in de PDF heb geplakt gaan we om half zeven dus daar eten. Het dagmenu in de vorm van kabeljauwsalade, fish en chips met wat gekookte groenten en crema portuguesa. Dat smaakt prima. De halve liter witte wijn (uit de omgeving) blijkt bruinsig te zijn. Tineke vindt er niet veel aan, na de 1e slok smaakt hij mij toch nog redelijk. De naam ervan was iets met "lado". Al met al hebben we met zijn 2en voor •15.95 prima gegeten. Wel zijn we blij als we van het "zomerterras" weer in de warme camper zijn.

